

ницытъ си да живѣжтъ добрѣ, да ся молятъ Богу, да яджтъ хлѣбъ отъ жито, млѣко, месо отъ животны, а не вече плѣтъ чловѣческѣ; па приложѣ още на обыкновенный-тъ си языкъ; само Петко тамъ не е добро, и мойто господарь тамъ съ Петко, тогазъ добро.

За да ся увѣржъ добрѣ що мысляше на здраво за това, прѣсторихъ ся че искамъ ужъ да го испратѣ наистинѣ самичѣвъ на отечеството му. Това като чу той, отчая ся и посегнѣ та зе еднѣ отъ брадвытъ, подаваше ми ѣж и казуваше: Земи го туй браджъ, убійшь го Петко ты, не пратишь го мѣсто му само.—А когато изговаряше тѣзи думы, очитѣ му бѣхъ налены съсъ сълзы, и изговаряше гы толкозь жаловито, щото увѣренъ за любовь-тъ му къмъ мене обѣщахъ му ся да го не прашамъ никога ако не иска той.

При това азъ пакъ рѣшихъ да ся наемнѣ да минѣ на сушѣтъ, да ся съберѣ съ снѣзи гжстобрады чловѣцы, съ надеждѣ може бы отъ тамо да ся намѣри нѣкакъ срѣдство за да ся върнѣ на отечеството си. За туй заловихмы тѣзъ работѣ азъ и Петко, който пріе да ми помага за да направимъ единъ черникъ, който слѣдъ